

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

V: Όδοιπόροι ἢ βουκολιασταί

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

ΕΙΔΙΑ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

τόπος τοι εἰδύλλιον, τὸ προσώπου τοῦ πριν τοῦ ἐμφανισθεῖ
μετά. Εἰ δὲ τὸ Λίπόλιθον ὄνομα Κομάτας, ὃς καὶ Εὐ¹
μάρχα τῷ Συβασίται νέμεταις αἴγας. Τὸ δὲ πριμεῖος,
λάκων, ὃς Θεοίστης Συβασίται νέμεταις τὰ θρέμματα. ἔτι
χειρὸς μὲν Κομάτας κόρην ἔρωμενίσι, καλκί πινηροῦ
νομα. ὁ δὲ λάκων, ἔρωμον Εὐμάρησι. ἀλλά καὶ λοισθνή²
προσκαλούνται, περὶ Εύμοιστας ἐρζούντες. Οὐ δὲ πε-
θλον τὸ νίκης τίθενται, ὁ μὲν ὑπόστολος Τάγηρος, ὁ δὲ πρι-
μὸν ἀμύνον. Μόρσωνας δὲ τὸ ὠδῶν κευτὴν αἰροῦνται. τε
λεσάντων δὲ τὸν ἄμιλχαν, ὁ κευτὴς Μόρσων Τάγηρος
τὸ λαόφ τὸν νίκην ἀπρέμει. οὐδὲ τὴν νίκην γανδος γε
νόμηνος, προσδιχλέγεται ταῖς αὖτις, Οὐ τὸν δὲ Τάγηρον
ἀδι ταῖς αὖτις ὅρεξιν πειρᾶται κατατέλλειν, ἀδιγίκι
οι θυσίαι ταῖς αὐτοῖς νύμφαις βύζεπτεσι.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ Η ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ.
Εἰδύλλιον ἐ.

ΚΟΜΑΤΑΣ, ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

Ιπεις ἐμαὶ τὸνογ διν πριμεῖα διρ συβα-
είταιν

Φεύπετε διν λάκωνα, τόμεν γαλθ
έχθες ἔκλεψιν.

λ. οὐκ ἀποτασκρῆγας, σίτη ἀμνίδες; οὐκ ἔσφρητε

τόν

Τόν μεν τὰν σύειγα πρώκην κλέψαντας Κομάτας;

Τὰν πίσιν συειγά; τὸν δὲ πόκαλῶλε Συβάρτας Κο.

Εκ τάσσω σύειγα; τί δὲ οὐκέπι (λ) Κορύσλωνι,

Αρκῆ τοι καλάμας αὐλὸν πρπύσσεν ἔχοντις;

Τὰν μοι ἐσώκε λύκων ωλεύθερε, τὸν δὲ τρίον Λά.

Λάκων ἐκκλέψας πρκέεσαν νάκος; εἰπέ Κομάτα.

Οὐδὲ γέρε Εύμαρά τεδε λεωστήν τοι εἴεντεν.

Τὸ δροκύλος μοι ἐσώκε τοπικίλον, ἀνίκτεθύσε Κο.

Ταῖσνύμφαις τὰν αἴγα. τὸν δὲ κακέκτοτελάκειν

Βασιλιών, οὐν μεταλοίδια γυμνὸν ἔσθιασ.

Οὐ μάντιν δὲν πᾶνα δένακλιον, οὐ σέγε λάκων Λά.

Τὰν βασιτεν ἀπέμνσθοκαλαίθιδες. ή κατὰ τὴνας

Ταῖς πέρισσασ, ωνθρωπειανείς εἰς Κραδην ἀλοίμαν.

Οὐ μάνούταντάξτας λιμναίδες ωλαθέ νύμφαις, Κο.

Αἵ τέμοι ίλασοι τε οὐμάνθεες πελέθοισιν.

Οὐ τεν τὰν σύειγα λαζῶν ἐκλεψε Κομάτας.

Αἵ τοι πισεύφειμι, τὰ δέ φνιδος ἄλγε ἀροίμαν. Λά.

Αλλ' ἐπίση μίκα λῆσ, εἰφον θέμιλον. ἐντὶ μὲν οὐδὲν

Ιδρόν. ἀλλὰ δέ τοι δρείσομαι. ἐετε καπίσης.

Τε ποτε Αθανάσιον ἔειν κέλεσε. ηνίλε κεῖτο

Ωειφοσ. ἀλλ' ἀπε οὐ τὸ δέν εύβορν ἀμνὸν ἔρειδε.

Καὶ τῶς ὁ κίναστεν τάπερ γένεται οὐζίσσα μημιν;

Τίς τίχες ἀντέεισιν εποκέχαρ; τίσ δὲ πρεύφεις

Αιγάς πρωρτόκοιο, κακάν κυνα βουλετ' ἀμέλγαν;

Ος πισικαστεν δέν πλατίον, ως τὸ πεποίθεισ Κο.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Σφαξ Βομβῶν τέττιγες ἐναντίον. ἀλλὰ δὲ οὐρα
Ωὐφος ἴσποπαλήσ, τύιλοδράγεσσορχες, ἔρισσε.

Λά. Μὴ αἰεῖδε. οὐγάρη γι πυρὶ θάλπεαι. ἄλιον ἀσῆ
Τῷ δὲ θώσκαν κόπινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίξει,
Τυχὸν υἱὸν τηλεί καταλείπεται. ὁ δὲ πεφύκει
Ποῖα, χ' αἱ σιθάρες ἔσται, καὶ ἀκρίδες ὡς λαλεῦνται.

Κο. Αλλ' οὐ πανύσω μέγα δὲ ἀχθομαι, εἰ τύ με ραμῆς
Ομιλεσι ρις ὀρδοῖσι πλεύειν. ὃν πρέπει οὐτα
Παιδεῖτε τὸν ἐμόνονον. οὐδὲ αἱ χάρεις ἐπί πρθερπε;
Θρέψαι καὶ λυκοσεῖσ, θρέψαι κύνας, ὡς τοι φαλαρηπ.

Λα. Καὶ πάντες γέγονται τεῦθι μαθὼν καλὸν, οὐ καὶ οὐτε,
Μέμναμε, ὁ Φθονερὸν τὸν καὶ ἀπερεπεῖς ἀνεργίον ἀντασ;

Κο. Ανικέπουγκόν τυ, τύλαλπειν. οὐ δὲ χίμαιραι
Αἴστε κατεβληχαντο, Θάραγος αὔτας ἐρευνη.

Λά. Μὴ βαθίον τύνο πιπόματος οὐέται φείνο.

Αλλὰ δὲ ἔρφωλορπε, καὶ νέστραι έωκολιαξεῖς,

Κο. Οὐχέρτω τηλεί. πούτω μρύθε, ὥστε κύπερος,

Ωστε καλὸν βομβεῦν τοι πτί σμαλνεασι μέλισσαι.

Ενθύσαρες τυχῶν κράμαι σύν, τάιλον ἀλλι μερμφε

Ορνιχες λαλαχανην ποτὸν αἱ σκιαὶ οὐδὲν ομοίας

Τῷ πέχατιν. βάλλει δὲ καὶ πάτης οὐτόθε κώνοις,

Λά. Η μάνιαρνακίδες τε θάρεια πάξε πατησισ,

Αἴκενθης, μπνω μαλακωτέρα. πάιζε δαχεῖσι

Ταῦ πέχατιν, οσθόνη πικακώτερον οὐ τοι πέχοσισ.

Σπασῶ δὲ κεντηρα μέγαν λανκοῖο γάλακτο

ταις

Ταιρινύμφωσ, τασσώθε καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλάσσω.
 Αἰθέκακι τὸ μόλυς, ἀγρλάν πίστευντο πατήσεις, Κο.
 Καὶ πλάχοι αὐθεῦ θεν. Λειτεῖτη μὲ χρυσαράν
 Δέρματα, τὸ πέπλον μαλακώτερα πεζάκις ἀρνῶν.
 Στασιδὸν ὁκτὼ μὴν γανλάως Κεφ. Πανί γαλακτος,
 Οκτὼ λέσκαφισδε μέλιτρος πλέακηρος ἔχοιτεσ.
 Αύτόθε μοι ποτείσθε, καὶ αὐτόθι βιωκολιάσθεν. Λά.
 Τὰν σκυτῷ ποτέων ἔχεται τὰς φρύνας. ἀλλὰ τίσ αἴμιμε
 Τίσ κεινῆς; αὐθὲνθι ποτέ οὐκολοσῶν λουκώπας.
 Οὐλαὶ ἐγώ τὴν ποτείσθεν. Κο.
 Αἰλισ, βούτόμους βιωσέντομοις, δοστὰς ἐρείκας
 Τίνας τὰς πέπλον ἔνδυλοχίσμεται ἐντὶς Μόρστων.
 Βωσέομεν. Κ. Τὸ κάλφιν. Λ. οὐδένει, μικκὸν ἄκυστος) Λά.
 Τῇ δὲνθών. ἄμμιμοις τὸ εύσθμιμεσ οστος ἀρείων
 Βιωκολιασμός δει. τὸ λόρφιλε μάτημέ Μόρστων,
 Εν χαλεπικένης, μάτω τόποις διάνην ἐνάσκης.
 Ναὶ ποτὶ τὰν νυμφᾶν, ναὶ Μόρστων, μάτε Κοματά.
 Τὸ πλεόν ιθύνης. μάτημά δε χρείη.
 Αδέι τοι ἀποίμνα τῷ Θεοῖς δει Συβάρτα.
 Εύμάρα πλέ τὰς αἵτις ὅρησ Φίλε τῷ Συβαρίτα.
 Μή το πέντε ποτέων δοσ, αύτε Συβάρτα, Λά.
 Αἴτ' έμοιν δει κάκιστος ποίμνιον, ωστε λάλος ἔστι.
 Βεντοθ' οὔρος ἐγώ μὴν ἀλαθέα πάντα ἀγρεύω. Κο.
 Κούδαν καυχόμασε. τὸ λόρφιν Φιλοκέργμοσ ἔστι.
 Εία λέγειν οἱ λέπτοις, ηδε βιώνοντος πόλιν αὐθίς Λά.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

- Ζῶντ' ἀφεύ ω ταισὶν ἡ σωμάτος ἥδη κομάτε,
Κο. Ταῦτα μῶσι με φιλεῦντι πρὸ τούτῳ τούτῳ
Δάχθιν, ἐγὼ δ' αὐτοῖς χιμάρωστο μόσ πρότερον,
Λά. Καὶ τῇ ἐμῷ ωτόσσαν φιλέει μέγα, οὐ καλὸν αὐτῷ
Κειόντες τὸ βόσκω. τὰ δὲ καλένει καὶ μή ἐφέρει.
Κο. Πλάνθνο, ίας λοιστὸς θυμηματόκος αἰγας ἀμέληρος
Καύματα πᾶς πρόσειν, ίαλας λέγει αὐτὸς ἀμέλεις;
Λα. Φεῦ φεῦ λάκων γι ταλαίρως χειδὸν ἔικαν τολμοῖ
Τυρῶ, καὶ τὸν ἄνακτον ἐν ἀνθεσι παῖδε μολύνε.
Κο. Βάλλει οὐ μάλιστον τὸν αὐτόλον ἀ κλεασίσα,
Τὰς αἰγας πέξε λῶντε. οὐ μέν τι πασυλιάσει.
Λά. Καὶ μέτ' ὁ κρατίσσει τὸν πριμερά λέος ἀστατῶν
Εκμάνει. λιπτάσας πέχει αὐχενία σείεται ἐθείρα.
Κο. Αλλ' οὐ σύμβλητος δικινόσβαρος οὐδὲ αὐτούς
Πρόστροφε, τῶν ἀνθηρούς πέχει αύμασιστον πεύκει.
Λα. Οὐδὲ πέρι οὐδὲ ἀκύλοις οὔει μαλίστησ. οὐ μὴ ἔχοντα
Λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπτούειν, οὐ μὲν λιχαί.
Κο. Καὶ γὼ μὴν οὐσῶ τὰ πέχεντα αὐτίκα φοίσασι,
Εκ τας ἀρκεύθω καθέλων. τίσει τὸν ἐφίσδι.
Λά. Αλλ' ἐγὼ εἰς χλαίνων μαλακὸν τόποκα πέξω,
Τὰν διην τὰν τέλλων, κρατίσσει οὐδέν σομασι αὐτόσ.
Κο. Σίτι πέρι τὰς κοτίνω τὰ μικάδες ωδε νέμεσθε,
Ως τὸ κάταπυτες θῶρ γεώλοφον, ἀτε μορίκαι.
Λα. Οὐκ ἀπὸ τὰς δρυόδες δύτες δικοναρος αὐτεκωάδα,
Τητὶ βοσκησθει πρὸ τὸν ἀγρολάσσωδε φάλαρος.

Κο.

- Εσι δέ μοι γαλόσ κε πρίσινος. Εσι δέ κεκτής,
Κο.
Εργεν Πραξιτέλεις, τὰ παιδία δέ πάντας Φυλάσσει.
Λά.
Χ' ἀμίν θέτι κύων Θιλωπρίμνιος, ὃς λύκος ἄγγει.
Λά.
Ον τοῦ παιδὸς δίδωμι τὰ θησία πάντας μιώκεν.
Ακρίλος αἱ βούν φαγμὸν ξερπαλίτε βούν ἀμέν.
Κο.
Μή μέν λοιδόσθιετας ἀμπέλος. ἐντὶ δὲ ἔβαι.
Λά.
Τοὶ τέττιπες ὅρητε βούνου πόλον ως ἐρεθίσθω.
Οὐ τω κύμμιθε θὸν ἐθεσίσθετε τῶς καλαμβυτάς.
Μισέως τὰς θεουκέρκος ἀλώπικας, αἱ τὰ Μίκιων.
Αἰεὶ Φοιτῶσι τὰ πεδίανερα ῥαγίζουντα.
Καὶ τῇ ἑγώ μισέως τῶς καλαθροῖς, δι τὰ Φιλώνες
Λά.
Σῦκα καταβούντες, Καλαέμιοι Φορέοντι.
Η οὐ μέμναστο γέγοντα κατήλασσε. Οἱ τὸ σεσφέρως
Εν τη κητηλίδει, μη τὰς φρυσὸς ἐιχεο τίνας;
Τοῦ θεμήν οὐ μέμναμε, ὅκκα μάλι τῇ δέ τη λασσας
Εύμαρας ἐκαλεντε, καλῶσ μαλασσῆ γε ισαμι.
Ηδε πο Μόρσων τηκεάνετη οὐχι πειθει;
Σκίλλασ ίὸν γράμας ἀπε σαμαρχε αὐτικα τίλλοις.
Κηγώ μὴν κνίσοιο Μόρσων πνο, Οἱ τὸ δέ λεύστεισ
Ενθών τὰν κυκλάμινον ὄγνασεν εἰσ βούν αλεντα.
Ιμέρας αὐτὸς ίστερς φείτω γαλλα, μη τὸ δέ κραδί^{τη}
Οἴνῳ πρεφύρης, τὰ δέ ρισια κρῆτην ἐνείκα.
Ρείτω χάσιασί πει μέλει, νη βούτορερον
Απαῖτος ἀνθύσθει, τὰν κάλπικηις εάνται.
Ται μὴν ἐμαί κύ πλόν τε, νη αὔγλον αἵτες ἔδοντι,

ΕΙΔΑ

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Καὶ χῖνον πατέουτι, οὐέν κομάροισι κέοντι.

Λα. Ταῖσις μὲν ἐμαῖς ὄιεσι τῷ αἵρεσι μὲν ἀμελίτεια
φέρειθι, πελάδος μὲν καὶ ὡς φόσκειασσε ἐπαγθεῖ.

Κο. Οὐκ ἔραμ' αλκίωνας, ὅπερ με πρὸν οὐκ ἐφίλαστ
τῷσιν σταυκατελοῦσ', ὅκα οἱ τὰν φάσαν ἐσώκα,

Λα. Αλλ' ἔγω εὔμήνειν ἔραμαι μέχα. οὐδὲ ὅκα αὐτῷ
τὰν συνειγγέρεξα, καλὸν τίμε κοιρτέφιλασσαν.

Κο. Οὐθεμιδύν λάκων πτῶμδην κιεγασέσσεσσεν.
Οὐδὲν παρακύνκοισι, τὸν μὲν τάλαν ἔστι φιλεχθῆν.

Μ. Παντεδήκελομαι τὸν πηγερά, τὸν μὲν κομάτα
διερεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίσκος. οὐ τὸν μὲν θύσας (Τον,
Ταῖσις νύμφαις, Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμ-

κο. Περιτῶ ναὶ τὸν πᾶνα φιμωλασσο τᾶσσε βατίσκουν
Νῦν ἀτέ λακούγωντεν ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ
καττῶ λακευοντος τῷ πηγένος. ὅτι τούτον ἔδη
ανοσάμαν τὸν ἀμνόν, ἐσσύραντον ὑμμιν ἀλεύμενα.
Αἴγις ἐμαὶ θαρσεῖτε κροτχίδες, αὐτοῖς τὸν ὑμμε
πάσσος ἔγω λασσεδε συβαθέ ποδοσ ἐνδιδη κράνας.
Οὐρσ ὁ λαυκίτας ὁ κορυπήλος, εἰ τὸν ὁχεύστεις
τὰν αὐγῶν, φλασῶ το, πρὶν ἢ ἐμέ κακωιθῆτε.
Ταῖσις νύμφαις τὸν ἀμνόν, ὅδην αὖτις αλιν. ἀλλὰ πενοί-
λιμὴ τῷ φλάσταιμι, μελάνθιος αὐτὶς κομάτα, (μαρ-
τυρεῖσις τοῦ εκ
τσείλυτοιο.)

Δαμοίτες τοι Δάφνις θέρσοις ὄντος μεσημβείας, εἰς
εὐτά